

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/149/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112245064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5112245064.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, spore žalobkyne: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, R., proti žalovanému: REALITY LAURIN, a.s., so sídlom Belanského 2725, Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 369 616, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdeho 17, IČO: 36 436 640, o zaplatenie 7.359,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 17C/403/2012-324 zo dňa 21.2.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazom na ust. § 164 CSP konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Prerušenie konania je svojou povahou výnimočným rozhodnutím súdu, o ktorom súd rozhodne za splnenia zákonom predpokladaných podmienok aj bez návrhu účastníka, ak má za to, že na takýto postup existujú konkrétne dôvody, pričom prihliada k základným zásadám civilného sporového konania - zásadu rýchlosti, hospodárnosti, efektívnosti a na druhej strane na práva účastníka na súdnu ochranu a na princíp právnej istoty. Rozhodovanie o prerušení konania práve pre dôvody podľa ust. § 164 CSP je vedené v podstatnej miere zásadou civilného sporového konania vyjadrenou v čl. 16 Základných princípov Civilného sporového poriadku, teda zásadou hospodárnosti konania.

Pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 25C/53/2010 a konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 11C/169/2009 súd konštatuje, že sa jedná o totožný návrh, aký žalovaný už raz podal dňa 3.12.2015 a ktorý súd uznesením zo dňa 15.2.2016 č.k. 17C/403/2012-175 v celom rozsahu zamietol, a preto tento návrh považuje za nedôvodný.

Pokiaľ sa jedná o návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 13C/102/2004, súd konštatuje, že ako vyplýva z oznámenia Okresného súdu Čadca (č.l. 322 spisu), konanie vedené na tamomšom súde pod sp. zn. 13C/102/2004 bolo právoplatne skončené dňa 19.11.2008, a preto súd považuje aj tejto časti návrh žalovaného na prerušenie konania za nedôvodný.

Pokiaľ sa jedná o návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2K/21/2015 súd uvádza nasledovné:

Podľa ust. § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZoKR), právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúcejmu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhoviel.

Podľa ust. § 63 ods. 1 ZoKR, ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; ak sa však u niektorého z nich táto vec, právo alebo iná majetková hodnota nachádza, možno sa od nich namiesto peňažnej náhrady domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty. Proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

16. Podľa ust. § 67 ods. 1 písm. d/ ZoKR, konkurzu podlieha iný majetok, ak to ustanovuje tento zákon. Podľa ust. § 80 ods. 1 ZoKR, do súpisu sa zapisuje aj majetok tretích osôb nadobudnutý na základe neúčinných právnych úkonov, ako aj nároky z nich vyplývajúce. Ak tretia osoba neúčinnosť právneho úkonu písomne neuzná, správca môže majetok tretej osoby nadobudnutý na základe neúčinného právneho úkonu alebo nároky z neho vyplývajúce zapísať do súpisu, až keď neúčinnosť právneho úkonu určí súd; vylučovacia žaloba v tom prípade nie je prípustná.

Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení súd konštatuje, že nie sú dané dôvody na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2K/21/2015.

Tvrdenia žalovaného, ktorými odôvodňuje prerušenie konania, nie sú správne. Zapísať do súpisu a následne z neho uspokojiť prihlásené pohľadávky možno totiž iba taký majetok, ktorý bol predmetom právneho úkonu neúčinnosti ktorého sa dovolal správca konkurznej podstaty alebo veriteľ postupom podľa ust. § 57 ods. 1 ZoKR, teda žalobou podanou v rámci konkurzného konania. Uvedený záver vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. 3M Obdo/3/2012 zo dňa 30.4.2013.

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 2C/363/2012-172 zo dňa 21.7.2016 teda nemá vo vzťahu ku konkurznému konaniu č.k. 2K/21/2015 žiadnu relevanciu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z oznámení správkyne konkurznej podstaty v konaní č.k. 2K/21/2015 predložených žalovaným (č.l. 279 až 317 spisu).

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd návrh žalovaného na prerušenie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

2. Proti uzneseniu okresného súdu vzhľadom na nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o možnosti podať odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol návrh strany sporu na prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP zamietnutý (ak bol podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovel, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie podľa § 357 písm. n) - veľký komentár Števček a spol. Civilného sporového poriadku), podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu uznesenie okresného súdu zmeniť a návrhu na prerušenie konania do skončenia konkurzného konania vedeného Okresným súdom Žilina č.j. 2K/21/2015 a do skončenia konaní vedených pred Okresným súdom Žilina č.j. 25C/53/2010 a pred Okresným súdom Čadca č.j. 11C/169/2009. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že s argumentáciou uvedenou v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie nesúhlasí. V zmysle ust. § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej. Vzhľadom k vyššie uvedenému zákonnému ustanoveniu má za to, že súd nesprávne postupoval, keď zamietavo rozhodol o prerušení konania samostatným uznesením, t.j. spôsobom, ktorý CSP neupravuje. Uvedený procesný postup súdu prvej inštancie zakladá tak vadu vydaného rozhodnutia. Pri návrhu na prerušenie konania do skončenia konaní vedených pred Okresným súdom Žilina pod sp.zn. 25C/53/2010 a pred Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 11C/169/2009 mal podľa jeho názoru okresný súd uviesť dôvody, pre ktoré konanie neprerušil a nielen poukázať na to, že už raz o takomto návrhu rozhodoval a odkázal na predchádzajúce zamietavé rozhodnutie. Uvedeným spôsobom porušil jeho právo na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia a považuje uznesenie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné.

Pokiaľ sa týka konkurzného konania vedeného pred tamojším súdom pod sp.zn. 2K/21/2016, uvedené konanie má pre toto sporové konanie nesporný význam a to napriek právnomu posúdeniu uvedenému súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení. Podaním zo dňa 01.08.2016 oslovil správkyňa konkurznej podstaty s oznámením o existencii majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Vzhľadom k tomu, že správkyňa jeho konkurzné prihlášky a prihlášky ďalších veriteľov akceptovala, existuje odôvodnený predpoklad, že nehnuteľnosti, za ktoré žalobkyňa uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, bude v dôsledku odporovateľnosti právneho úkonu speňažovať správkyňa konkurznej podstaty a žalobkyni s účinnosťou od podania odporovacej žaloby zaniklo právo na úžitky z týchto nehnuteľností. Určením neúčinnosti kúpnej zmluvy, ktorou žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosti, za ktoré v tomto konaní žiada bezdôvodné obohatenie a je zahrnutím do majetku podstaty úpadcu

Jozefa Kodaja, stratila žalobkyňa základ uplatňovaného nároku, pretože príjem za užívanie sporných nehnuteľností patrí do konkurznej podstaty a on žalovaný by jej ho mal v danom prípade odvieť správkyňi konkurznej podstaty a nie žalobkyňi. Vzhľadom k tejto skutočnosti má za to, že aj tento dôvod na prerušenie konania je daný.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pred Okresným súdom Žilina pod sp.zn. 25C/53/2010 a pred Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 11C/169/209 poukázal na to, že oba návrhy na zriadenie vecného bremena boli podané pred podaním žaloby v tejto veci. V prípade zriadenia vecného bremena súd v uvedených konaniach určuje aj výšku jednorázovej odplaty za zriadenie vecného bremena, čím bude nárok na opakované plnenia za obdobie po podaní návrhov na zriadenie vecného bremena titulom bezdôvodného obohatenia vylúčený.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu okresného súdu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolacích (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané žalovaným s poukazom na nesprávne poučenie okresného súdu, ako bolo konštatované vyššie, za účelom zachovania práva strán sporu na spravodlivý proces, preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania, konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci. dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. Rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením uznesenia sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutočnosti a prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa procesného postupu súdu prvej inštancie s tým, že zamietavé uznesenie o prerušení konania malo byť súčasťou rozhodnutia vo veci samej, čo zakladá vadu vydaného rozhodnutia, tak odvolací súd konštatuje, že uvedený procesný postup súdu prvej inštancie nie je vadou rozhodnutia. Je na súde prvej inštancie, ako vyhodnotí procesnú situáciu, či rozhodne o návrhu na prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP uznesením, resp. v rámci rozsudku, ktorým sa konanie končí.

11. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)